

РЕШЕНИЕ

№ 2506

гр. София, 11.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **839** по описа за **2023** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „Еко Ресурс-Р“ ЕООД, срещу Решение № 5190 от 19.12.2022г. на Софийски районен съд, 3-ти състав, постановено по нахд № 12800/2022г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и при допуснато съществено процесуално нарушение – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), както и че наложеното наказание е явно несправедливо. Според касатора е налице порочност при издаване на наказателното постановление, тъй като наказващият орган не е бил териториално компетентен да санкционира дружеството.

Ответникът по касационната жалба – директор дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област, редовно призована, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендират се разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63в от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна.

С Наказателно постановление № 23-2200448/15.09.2022г., издадено от директор дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област, на дружеството е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2000лв., на основание чл.41б, ал.5, вр.чл.414, ал.3 от Кодекса на труда, за нарушение по чл.63, ал.2 от КТ.

С обжалваното в настоящето производство съдебно решение, СРС е потвърдил наказателното постановление. За да постанови своя съдебен кат, въззивният съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства и въз основа на тях е обосновал правен извод за законосъобразност и правилност на оспореното наказателно постановление.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 от АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 3-ти състав е валидно и допустимо. На основание чл.220 от АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

Въззивният съд е събрал и коментирал относимите за правилното решаване на спора доказателства, надлежно и аргументирано е обсъдил и анализирал всички факти от значение за спорното право. Правилно са изяснени фактите по делото, които се споделят и от касационната инстанция.

Въпреки това е достигнал до грешни правни изводи по приложението на материалния закон.

Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда" към Министъра на труда и социалната политика, съгласно действащия към датата на съставяне на АУАН и НП Устройствен правилник на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" (отм.), осъществява дейността си, като упражнява цялостен контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и дейности (чл. 4, ал. 1, т. 1). Главна дирекция "Инспектиране на труда" с нейните 28 териториални поделения - дирекции "Инспекция по труда", разположени в административните центрове на областите, е част от организираната специализирана администрация на агенцията - чл. 12, т. 3 от Устройствения правилник. Съгласно чл. 16, ал. 1 и ал. 2, т. 1 дирекциите "Инспекция по труда" са териториални поделения към Главна дирекция "Инспектиране на труда" и осъществяват дейността си на територията на съответната област, като упражняват цялостен контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и дейности. При и по повод изпълнение на служебните си задължения, инспекторът е контролен орган и има правомощия, установени в КТ, като на основание чл. 21, ал. 4, т. 3 от действащия тогава, понастоящем отменен Устройствен правилник може да съставя акт за административно нарушение и да образува административнонаказателно производство.

За да обоснове своята компетентност административнонаказващият орган е приложил към преписката заповеди. Въз основа на Заповед № 3-0058/11.02.2014 г. изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" е оправомощил директорите на Дирекции "Инспекция по труда" да издават наказателни постановления по актове за установяване на административни нарушения, съставени от инспектори и от лицата от Дирекция "Инспекция по труда", посочени в чл. 21, ал. 2 от Устройствения правилник на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" (УПИАГИТ, отм.).

Със Заповед № 3-0024 от 08.01.2019 г. изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда", на основание чл. 6, ал. 2, т. 14 УПИАГИТ (отм.), е определил териториалният обхват на контролната дейност на служителите от Дирекция "Инспекция по труда" - С. и Дирекция "Инспекция по труда Софийска област".

На същото правно основание, със Заповед № 3-0025/08.01.2019 г. изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" е разширил териториалния обхват на контролната дейност, определен със Заповед № 3-0024/08.01.2019 г. за служителите на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област". Така район "П." на Столична община е бил включен към териториалния обхват на контролна дейност на служителите на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област".

По силата на Заповед № 3 – 0057 от 14.01.2022 г. на Изпълнителния директор на „ГИТ“ е разширена териториалната компетентност на персонално определени инспектори, като са им възложени функции да осъществяват контролна дейност, включително да съставят актове за установяване на административно нарушение.

Валидността на заповеди № 3-0024 и 3-0025 от 08.01.2019 г. е обсъдена и отречена в мотивите на Решение № 3624 от 15.04.2022 г. по адм. дело № 11698/2021г. на ВАС, Шесто отделение. В тази връзка настоящият съдебен състав се солидаризира към становището, възприето и в по-новата практика на АССГ, че териториалната компетентност на отделните териториални поделения на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" е императивно определена в чл. 16, ал. 2 от приложимия УПИАГИТ (отм.) и е ограничена в територията на съответната област, като не е налице делегиране от страна на изпълнителния директор на права да определя или изменя тази компетентност. При делегирането се прехвърлят правомощията от един орган на друг, като за да е възможно и правно допустимо това, винаги е необходимо изрично нормативно овластяване. В настоящия случай такова овластяване липсва. Нито в ЗЗБУТ, нито в УПИАГИТ (отм.) е изрично възложено правомощие на изпълнителния директор да определя и променя териториалната компетентност на инспекторите по труда.

Друго не следва от разпоредбата на чл. 6, ал. 2, т. 14 от УПИАГИТ (отм.), посочена като правно основание на заповеди № 3-0024 и 3-0025 от 08.01.2019 г. и заповед № 3-0058/11.02.2014 г. Нормата е израз на признатата от подзаконовия нормативен акт възможност на изпълнителния директор на Агенцията да определя материалната компетентност на инспекторите по труда, но не и да определя нови териториални граници, в които инспекторите да имат правомощия. Компетентността бива материална, йерархична и териториална. Както бе споменато по-горе териториалната компетентност на отделните териториални поделения на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" е императивно определена в чл.16, ал.2 от отменения

Устройствен правилник. Нито в него, нито в друг нормативен акт, изрично е възложено правомощие на изпълнителния директор да определя и променя териториалната компетентност на инспекторите по труда.

По изложените съображения заповед № 3-0024/08.01.2019 г. и заповед № 3-0025/08.01.2019 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда", с които се определя териториална компетентност на ДИТ С. – област, различаваща се от определена в чл. 16, ал. 2 от УПИАГИТ (отм.) са незаконосъобразни. В тази връзка АУАН и НП се явяват издадени от органи, които нямат териториални правомощия по закон или делегация, а като не е съобразил това, решаващият състав на СРС е допуснал нарушение на материалния закон.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал.1 от АПК, вр. с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XVIII касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ Решение от 29.12.2022г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 13-ти състав, постановено по нахд № 12583/2022г.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-2200448/15.09.2022г., издадено от директор дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област, с което на „Е. Ресурс-Р“, с ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2000лв., на основание чл.416, ал.5, вр.чл.414, ал.3 от Кодекса на труда, за нарушение по чл.63, ал.2 от КТ

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.